

भोःसाध्यःभवतीनामदर्चनमेवसंकल्पोमनोरथः सचलज्जयायुष्माभिरकथितोऽपिमयाविदितः समयाऽनुमोदितः अतः सत्यो भवितुमर्हति अर्ह
तीतिसंभावनोक्त्या आत्यंतिको न भविष्यति इति सूचितम् ॥ २५ ॥ तत्कुत इत्यत आह नमयीति कामाय पुनः कामभोगाय विषयमहिम्ना कामस्या
पिशांतिहेतुत्वादिति भावः कामाप्ररोहेदृष्टांतः भर्जितादग्धाकथितापक्वाधाना यवादिबीजाय अंकुरोद्गमाय न प्राय इति स्वेच्छया पुनः प्ररोहमपि सृ
चयति ध्रुवादीनां तथा दर्शनात् ॥ २६ ॥ सिद्धाः पूर्णमनोरथाः तदाह इमा आगामिनीः रात्रीः मयारंस्यथेति आर्या कात्यायनी सतीः सत्यः ॥ २७ ॥

संकल्पो विदितः साध्यो भवतीनां मदर्चनम् ॥ मयाऽनुमोदितः सोऽसौ सत्यो भवितुमर्हति ॥ २५ ॥ नमय्यावे
शितधियां कामः कामाय कल्पते ॥ भर्जिताकथिताधाना प्रायो बीजाय नेष्यते ॥ २६ ॥ याता वलाव्रजं सिद्धाम
ये मारंस्यथ क्षपाः ॥ यदुद्दिश्य व्रतमिदं चैरु रार्यार्चनं सतीः ॥ २७ ॥ श्रीशुक उवाच इत्यादिष्टा भगवता ल
ब्धकामाः कुमारिकाः ॥ ध्यायंत्यस्तत्पदां भोजं रुच्छ्रान्निर्विविशुर्व्रजम् ॥ २८ ॥ अथ गोपैः परिवृतो भगवान्दे
वकी सुतः ॥ वृंदावनाद्गतो दूरं चारयन् गङ्गाः सहाग्रजः ॥ २९ ॥ निदाघार्कात्पेति ग्मेच्छायाभिः स्वाभिरात्मनः ॥
आतपत्रायितान्वीक्ष्य द्रुमानाह व्रजौकसः ॥ ३० ॥ हे स्तोककृष्ण हे अंशो श्रीदामनसुबलार्जुन ॥ विशालर्षभ
तेजस्विन्देव प्रस्थवरूप ॥ ३१ ॥ पश्यतैतान्महाभागान्परायैकांतजीविनः ॥ वातवर्षात्पहिमान्सहंतो वार
यन्तिनः ॥ ३२ ॥ अहो एषां वरं जन्म सर्वप्राण्युपजीवनम् ॥ सुजनस्येव येषां वै विमुखायांतिनार्थिनः ॥ ३३ ॥
पत्रपुष्पफलच्छायामूलवल्कलदारुभिः ॥ गन्धनिर्यासभस्मास्थितोऽकमैः कामान्वितन्वते ॥ ३४ ॥ एतावज्ज
न्मसाफल्यं देहिनामिह देहिषु ॥ प्राणैर्यैर्धियावाचाश्रेय एवाचरेत्सदा ॥ ३५ ॥

॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ भक्त्यानुकंप्य कन्यास्तास्तद्विवर्जितयज्वनाम् पत्न्यनुग्रहतस्तेषामहन्कर्ममहामदम् १ विप्रभार्यानुग्रहाय यज्ञ
वाटंगच्छन् विप्राणां काठिन्यमभिप्रेत्य तेभ्योऽपि द्रुमाः श्रेष्ठा इति तानभिनंदति चतुर्भिः पश्यतेति हे स्तोककृष्णादयोगोपाः एतान् द्रुमान् पश्यत परार्थमे
व एकांतेन जीवनं येषां तान् तदाह वातवर्षादीन् स्वयंसहंतः सहमाना अस्माकं वारयन्ति ॥ ३२ ॥ सुजनस्य कृपालो रर्थिन इव ॥ ३३ ॥ निर्यासो घन
रसः तोकमाः पल्लवाद्यंकुराः ॥ ३४ ॥ ३५ ॥